

Xup de Tornamira

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal
Emplaçament A 1000 metres per pista forestal de la carretera BV-4404, punt quilomètric 2'050

Coordenades:

Latitud: 41.94978
Longitud: 2.05907
UTM Est (X): 422013
UTM Nord (Y): 4644628

Classificació

Número de fitxa 08151 - 168
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 012A00002
Fitxes associades:
[Castell de Tornamira](#)
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dj., 31/05/2007 - 02:00

Descripció

El xup de Tornamira està situat uns metres a l'oest de l'antic castell, actualment masia, que li dóna nom, a tocar de la masoveria de Tornamira i d'una bassa reformada modernament.

Es tracta d'una estructura petita i pràcticament quadrada (uns 2'9 per 2'9 metres) bastida amb murs de càrrega de maçoneria de pedra, amb carreus treballats delimitant les cantonades i l'entrada principal reformada amb maó. El xup està coronat amb una teulada de doble vessant amb aigües a les façanes laterals.

La façana principal del xup, orientada al nord-est té una única obertura, emmarcada amb brancals de maó i llinda monolítica triangular de pedra treballada, que dóna accés a l'interior, on s'emmagatzema l'aigua. La resta de les façanes no tenen obertures, exceptuant la sud-est, on hi ha una petita finestra emmarcada amb pedra treballada que a l'interior es converteix en un desaigua de pedra treballada que sobresurt del mur.

Història

El xup de Tornamira s'havia utilitzat modernament com a dipòsit d'aigua, encara que es probable que la seva funció original fos la de guardar glans en aigua. Antigament, les masies que tenien rouredes, utilitzaven les glans per a engreixar els porcs (a les zones on no hi havia rouredes s'utilitzava sobretot el blat de moro). Al Lluçanès central, en general, hi havia grans rouredes que permetien collir glans a tothom qui ho volia, amb la condició d'haver de donar la meitat a l'amo de la roureda. Per a conservar les glans, moltes masies tenien el "jup" (xup o aljup), que era un pou on hi feien anar aigua i allí tiraven les glans, mantenint-se tendres i fresques tot l'any (VILARRASA:1975).

Bibliografia

VILARRASA, Salvador (1975). La vida a pagès. Impremta Maideu.

